Naslov:
Franasović, Petar

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Petar Franasović (Korčula, 08.03.1819. – Trsteno kraj Dubrovnika, 05.12.1883.), hrvatski književnik, prevoditelj i svećenik.
Pomorac Petar Franasović se doselio iz Supetra u grad Korčulu na prijelazu 18./19. st. Godine 1801. oženio je na Badiji Ružicu Depolo. Među njihovim potomcima najviše se istaknuo svećenik don Petar Franasović. Ponio je očevo ime, a rodio se 08.03.1819. u Korčuli. Odrastao je u brojnoj obitelji (5 braće i 1 sestra) koja se na razne načine borila za egzistenciju i podizanje djece. Otac Petar se poslije pomorstva bavio brodogradnjom i trgovinom, a majka je pekla kruh i slastice. Petar je kratko ušao u franjevački samostan, ali ga napušta i odlučuje se za svećenički poziv. Gimnaziju pohađa u Korčuli i Splitu, a teologiju studira u Zadru. Osobito se odlikovao u biblijskim naukama i hebrejskom jeziku. Za svećenika je zaređen 1844. godine. Umro je 1883. u Trstenu kraj Dubrovnika gdje je obavljao službu župnika. U Trstenu je i pokopan pred crkvom.

Mjesto (grad/općina):
Korčula

Trsteno

Doli

Mali Ston

Mokošica

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1819-1883 g.

Ustroj osobe:
Otac Petar Franasović Franjin, pomorac i majka Ružica rođ. Depolo Nikolina, pekarica (r. 1784.).
Braća: Franko (r. 1802.), Nikola (1807. - 1868.), Antun (r. 1809.), brodograditelj Bartul (1814. - 1878.), Ivan (1821. - 1893.), sestra Marija (r. 1812.). Većina Franasovića se već u 19. st. iselila iz Korčule (najstariji Franko u Carigrad). Bartulov sin Antun (1840. - 1914.) iselio se u Orebić. Posljednji izdanak ove korčulanske obitelji u Korčuli trgovac Franko Bartulov umro je 1915., a njegovi potomci su se također iselili iz Korčule.

Funkcije:
Kao svećenik službuje u Dolima (upravitelj župe, 1846. - 1848.), Malom Stonu (podžupnik, 1848. - 1849.), Korčuli (pomoćnik župnika, 1849. - 1851.) i Žrnovu (1849.), Mokošici (pomoćnik župnika, 1851. - 1852.), u talijanskom obalnom gradiću Caorle kraj Venecije (duhovni pomoćnik nadsvećenika, 1852. - 1858.). Godine 1858. vratio se u matičnu biskupiju te je postavljen za upravitelja župe Trsteno. Dvije godine poslije postao je stalnim župnikom i ostao u Trstenom do smrti. Bio je proglašen i za počasnog kanonika dubrovačke stolne crkve.
Djeluje kao spisatelj - pjesnik, dramski i prozni pisac. Piše i povijesne članke. Objavljuje u Zori Dalmatinskoj, Glasniku Dalmatinskom, Zvijezdi, Dubrovniku i Slovincu. Pisao je Gajevim pravopisom. U političkom djelovanju pripada krugu narodnjaka i gibanjima Narodnog preporoda u Dalmaciji. Izdvaja se njegovo članstvo u Političkom klubu grada Korčule, koji se zalagao za demokratizaciju političkog života, kao i sudjelovanje na izborima za Dalmatinski sabor 1864. godine. Zagovaratelj je sjedinjenja

Dalmacije s Hrvatskom, ali i zajedništva svih južnih Slavena.

VIAF osoba:
305529275